

СВОВОДА

UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sunday, and holidays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J.
on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130
of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "СВОВОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ЗАЙВИЙ ТРУД

Зусилля вільного світу щодо пологодження своїх протирічностей зі Східним Союзом дипломатично в рамках міжнародної організації, відновлені тепер знову з поворотом совєтського представника до Ради Безпеки, є рішучо зайвим трудом, зайвою витратою енергії та часу, та ще й в хвилині, як світ знову починає з усіх кінців тріщати і запалюватись полум'ямми пожеж нової війни. Вже перше засідання Ради Безпеки, після повороту совєтського представника, було черговим і теж зайвим доказом цього.

Совєтський Союз від 13-го січня шантажував Об'єднані Нації своїм бойкотом, бо вони не підкорились його диктативу щодо прийняття до свого гурту другого такого самого комуністичного шантажиста. Як шантаж не мав успіху, але напавши, вийшов на користь Об'єднаним Націям, що без совєтського представника могли в згоді і злагоді вирішувати найважливіші справи, виключно з історичним рішенням щодо оборони Кореї перед комуністичною агресією, Совєти знову вернулися до Ради Безпеки і знову з тою самою метою диктувати або вивести всі творчі зусилля і працю.

На цьому засіданні совєтський представник, Яків Малін, що перебував прислужуюче йому на серпелі президентства Ради, попросив як на більшовика пристало: подиктувати хто має право слухати його диктату, намагався диктувати порядок нарад і взагалі поведінку як комісар, забуваючи цілком, що він не є в совєтському колгоспі. Зустрівшись з незвичною для совєтських диктаторів опозицією та не маючи можливості розправитись з нею по звичаю наганом, він вилаявся по всім правилам комуністичної діалектики, ставлячи все догори ногами, заперечуючи наявні факти та повторюючи найбільш безликі брехні і наклепи. Слухаючи струї тої брудної лайки, людина зі здоровим глуздом має враження, що або сидить в цирку і слухає блазня, або оглядається за поліцією в підвоярні, що той божевільний може в кожній хвилині поповнити якийсь страшний злочин.

Вирінає питання: навіщо це робиться, навіщо витрачається час і труд та кому потрібне це продовження цирку з совєтським блазнем в такій серйозній інституції, як Об'єднані Нації? Дотеперішня практика совєтської політики, як домагань і закордонном, дає більше ніж переконливі докази, що тут мається до діла справді з божевільними і злочинцями, що з Кремлем ніхто не домовився і не договориться, якщо не послухає його диктату і не прийме ролі покірного барана, що з "ентузіазмом" готові піти на зарі. Жадні промови, жадні словні аргументи не завернуть більшовизму з його шляху до запанування над світом, і ніхто ані ніщо в світі не встиг відвернути останнього удару між вільними народами та рабовласницьким більшовизмом, що його вирішать не слова, але вістря мечів.

І знову вирінає питання: чи справді потрібні ці комуністичні комедії з совєтським представником в Об'єднаних Націях? Чи справді ця організація була створена і вільні народи вдержують її податками своїх громадян на те, щоб вона служила трибуною більшовицької брехливої агітки? Чи вільні народи мають не тільки приймати удари більшовицької агресії в одних місцях і жити під її терором в других, але ще й випускати з міжнародної трибуни більшовицьких тирад і обвинувачень та обид за те, що вони не пхають добровільно ший в більшовицьке ярмо?

Колишній президент Злучених Держав, Герберт Гувер, видивляючись свого часу пропозиції реорганізації Об'єднаних Націй без совєтських шантажистів. Чи вільні нації не заощадили б собі зайвого труду і не скріпили б своєї так потрібної оборонної сили, якби послухали мудрої поради цього заслуженого і досвідченого державного мужа?

Десятирічка великих видатків на зброю

Ще немає війни — тотальної війни — а видатки на неї вже дійшли до десятків біліонів річно. Це є ціна оборони перед більшовицькою неволею. Вже тепер треба бути приготуванним на особисті податки і на деякі особисті обмеження життя на відповідний протяз часу.

З виявленням частинного плану президента, щоб Конгресс признав чотири біліони доларів на дальшу допомогу для озброєння вільного світу, конгресові кола швидко зрозуміли, що Америка запряже себе до обов'язку дбати не тільки про себе, але й про тих, що разом з нею опинилися перед безпосередньою загрозою справжнього катаклізму. Навіть, якщо б не дійшло до трестової світової війни, шорічні видатки Злучених Держав на свої й закордонні потреби виносилимуть 30—35 біліонів.

Із останніх чотирьох біліонів президент мав би призначити три з половиною біліона для країн з Північно-Атлантичного Пакту; даліше 193,000,000 для Філіппин, щоб прискіпити озброєння цієї країни у зв'язку з обороною південно-азійських країн. Отже сума 30 біліонів є круглою зводенням видатків, які планувала Америка на свою оборону й оборону союзників перед корейською війною. Коли однак Кремль почав пряму воєнну агресію замість дотеперішніх підступних поволавань правних урядів при допомозі п'ятої колонії, Вашингтон мусів перевести свої плани і з ними злучені видатки.

Отже саме ця ревізія планів принесла з собою здвоєні видатки. В Америці треба підняти видатки на мобілізацію, якої перед тим не планували на такі великі розміри. Ця мобілізація може тривати неозначений час. Кажуть, що вона потриває десятирок років і тому військові кола передбачають річні видатки в сумі 30 біліонів. Перед нападом на Корею видатки мали бути розділені так: На озброєння Злучених Держав 15 біл., а на озброєння союзників біліон і чверть. Після агресії в Кореї: На зброю Злучених Держав додатково десять з половиною біл., а на озброєння союзників чотири біл. — разом \$30,750,000,000. Це все тільки на один рік.

Такі видатки треба буде витрачувати щорічно доти, доки не буде певности, що Кремль зрешті з військових діля, а почне дорогою переговірив надлашувати міжнародні справи.

Видатки у висоті 30 біліонів це є 14 відсотків загальних

приходів Злучених Держав. Планувачі у Вашингтоні обраховують, що річний прихід країни зростає незабаром до 300 біліонів річно, а тоді бюджет на мілітарні видатки пропорційально зменшиться і виноситиме тільки 10 відсотків загальних краєвих доходів. У такому випадку видатки на озброєння не будуть становити загрози для економіки й добробуту країни.

Замітне, що Конгресс не ста-

Іван Келдин.

ЧАС ФЕРМЕНТУ

Серед того, що існує і діється в американсько-українському громадянстві, багато чого нам не подобається. Нам — себто всім: одним одні, другим друге, але всі відчуваємо, що далеко не все є в порядку.

Спершу давні тутешні імігранти були насторожені взагалі до приїзду європейських скитальців. Потім захопилися тією ідеєю, що цифрою виказав могутній здвиг SWADK-ту. Але запал скоро минув. Талановитий карикатурист схопив ту історію настроїв у рисунках, як то старий імігрант з отвертими раменами жде над морем свого скитальця, що шасливий вимахує з корабельної палуби капелюхом; у другому рисунку бачимо господарів, що з похмурими мінами і з руками в кишенях ждуть на тому самому місці своїх гостей; третя стадія у цьому циклі — як господарі руками й патиками відштовхують приходячий корабель. Розчарування було обостороні і воно й дійсно остаточно не минулося. Але минається.

Ці одиниці видатків тієї нової ери, що настала з масовим приїздом нової української іміграції до США. Такі видатки багато, бо вся ця нова американсько-українська проблема надзвичайно різногранна. Але вже навіть сьогодні, в несповна півторо року, як почала плисти нової іміграції хвиля до американських берегів, розпоряджаємо перспективою, із котрої можемо вже спокійніше і минуло оцінювати і в майбутнє дивитися. Маємо наприклад з собою не тільки період взаємних наїркай та докорів, але й деякий досвід із першою стадією включання нової іміграції в існуюче тут зорганізоване громадське життя та втягання давніх імігрантів у новотворені організації. В обох випадках стан ще пливкий. Тяжко ще недавній час радісної творчості на організаціїному відтинку: організа-

вись тепер критично до видатків, пропонуваннях президентом, бо вони полягають на обчисленнях фавіхів з усіх ділянок життя країни. Як доказ на це може послужити призначення Конгресом коло 27,000,000 на видатки, злучені з виконанням Четвертої Точки промови президента на допомогу відсталіх країн, хоч початково Конгрес ухвалив тільки \$10,000,000 на цю ціль. Деякі перешкоди зайдуть при виділенні Еспанії позички у висоті \$100,000,000, яку треба буде перевести окремо через Міжнародний Банк. Однак, де є добра воля, там найдуться і способи.

Леонтій Форостіаский.

Слідами мучеництва України

„ХУТІР БИКОВНЯ" ТА „БАБІН ЯР" У КИЄВІ.

Фізичне винищування українців — „народовбивство", — провадилось й провадиться московським комунізмом, що окупував українські землі, організовано й у великих розмірах: Винницькі могили невинно замордованих тільки частково продемонстрували, яку жахливу дійсність мученицьку переживають українці — наші брати й сестри у „совєтському раю". І коли у Винниці невинні жертви комуністичного терору порохомано десятками тисяч, то у м. Києві, столиці України, невинно склали свої голови сотні тисяч українців. Де ж ЧК-ГПУ-НКВД заховувало ці невинні жертви у Києві?

Аж до переносу столиці з м. Харкова до м. Києва (у 1934 році) всіх розстріляних закупаються переважно на Лук'янівських кладовищах: головні й бічні алеї й всі дороги на цьому кладовищі — це великі братські могили замордованих. Місця поховання старі, не зрівняні, земля добре утрамбована, цілі поляни — такою місця масових братських могили. Іх також добре впривілюють, з'орано та посіяно на них полянах траву. На цьому кладовищі лежить замордованих не менше 25-30 тисяч. Адміністрація й технічний персонал кладовища були старанно підібрані НКВД й з'являлися його агентами. Вони повинні були так зі свого службового обов'язку, як й зі страху, мовчати про все, що вони знали й бачили. Один з учасників робітників цього кладовища дуже й дуже неохоче, оглядаючись на всі боки, щоб не було зайвих свідків, розказував так: Під вечір ми одержували розпорядження викопати могилу. Точку не знаначалося місце. Значило, де були дороги на кладовищі, після окремих пошуків. Могили ми викопували „стаканівськими" темпами й до опівночі вона була готова. Після цього ми залишали кладовище. Опівночі НКВД привозило замордованих й заковувало їх власним апаратом. Нікому не дозволялось при цьому бути. Похованих адмініст-

ратів ще від отих консервативних пересудів; проте нема найменших сумнівів, що маса нових членів мавиме шораз більший вплив на вигляд, хід і вислід майбутніх конвенцій, а кілька років не грає у такій великій справі жадної ролі, чи пак: може відіграти тільки спасенну ролу підготовки, а не випадковості.

(Покінчення на стор. 3-тій)

рація кладовища не реєструвала, отже тільки НКВД знало скільки жертв лежить там. Коли ми на другий день прихилили на місце поховання, то воно було так старанно замасковане, що й нам трудно було встановити, де саме відбулося таке поховання.

З переносом столиці до Києва й переїздом до нього диктатора Постишева — почалися масові арешти й розстріли українського націо нального активу. На Лук'янівському кладовищі вже не вистачало місця, а головне — зайві спостерігачі з адміністрації кладовища зв'язували руки НКВД, яке в той час планово провадило народоббивство у широкому масштабі. Для НКВД потрібна була вільна й безконтрольна ділянка.

З цією метою на Чернігівському шосе, на 7 кілометрів від Києва, по дорозі до Броварів, на хуторі Биківня, у великому сосновому лісі, що простягся на десятки кілометрів з обох боків шосе, НКВД знайшло відповідне місце площею кілька гектарів. Це місце було огорожено високою дощаною стіною, в середині побудовано цих полянах траву. На цьому кладовищі лежить замордованих не менше 25-30 тисяч. Адміністрація й технічний персонал кладовища були старанно підібрані НКВД й з'являлися його агентами. Вони повинні були так зі свого службового обов'язку, як й зі страху, мовчати про все, що вони знали й бачили. Один з учасників робітників цього кладовища дуже й дуже неохоче, оглядаючись на всі боки, щоб не було зайвих свідків, розказував так: Під вечір ми одержували розпорядження викопати могилу. Точку не знаначалося місце. Значило, де були дороги на кладовищі, після окремих пошуків. Могили ми викопували „стаканівськими" темпами й до опівночі вона була готова. Після цього ми залишали кладовище. Опівночі НКВД привозило замордованих й заковувало їх власним апаратом. Нікому не дозволялось при цьому бути. Похованих адмініст-

ратів ще від отих консервативних пересудів; проте нема найменших сумнівів, що маса нових членів мавиме шораз більший вплив на вигляд, хід і вислід майбутніх конвенцій, а кілька років не грає у такій великій справі жадної ролі, чи пак: може відіграти тільки спасенну ролу підготовки, а не випадковості.

З 1934 до 1941 року там знайшло свій „вільний спокій" не менше 50 тисяч українців, але цифра ця приблизна... можливо, там їх є значно більше.

Ця територія вже була вищент відкрита братськими могилами та перед НКВД, мабуть, вже стояло питання про поширення території, чи підшукування іншої... але... розпочалася війна...

Більшевики вийшли. До Києва вступив новий німецький окупант. Місцеве населення мало накінець змогу заглянути в цей жахливий закуток. Огорожу було знято. Будинки розібрано. Даринська Районова Управа й Управа міста Києва перед цивільною німецькою владою порушили справу, аби цю катиню оприлюд-

(Докінчення на стор. 3-тій).

Мирон Заклинський

3 КАРПАТСЬКИХ МАНДРІВОК

Там слід було розпитати у пастухів про нічліг. Рухливий Міко подався до них, а ми спочивали, скинувши напелечники. За кілька хвилин він гукнув до нас і показав напрям, куди даліше йти. Скоро дійшли ми до поганської коліїб і чепурної хатки біля неї. Хатка була замкнена, та Міко негайно прийняв поратись коло замку і віконниць. Велика була нам вигода мандрувати з Міком. Без нього наші нічліги були б мізерні. Найдємо, бувало, під ніч мисливську хатку, або гарну колібу, та що з цього, коли вона щільно замкнена. Лиш оскіма, що не почувати нам у ній. Та наш Міко давав тоді майструвати коло нескладного, саморобного замку, то патиком, то шматком заліза — і

за вигідне спання і змогу варити на кухні.

Отже велике було тепер наше здивування, що тут Мікові не пощастило добутись до мисливської хатки, хоча працював у поті чола. Ми взялися приладити до спання колібу. Наломили смерекового гідля, накрили, хто простиралом, хто пласцем, шось із напелечника поклали під голову, по витягали коши — і постіль готова. Дах накривав не всю колібу, лише краї. Середина призначена на ватру, не була прикрита. Це велика невгода підчас дощу і холоду. Та погода заповідалася гарно на найближчий ніч.

Слід було зарання встати, бо чекала нас велика мандрівка. Тому ми навіть не клали ватри; по вечерах наскорі, що хто витяг собі з напелечника.

Тимчасом на дворі все перемінля величчя ніч. Ясне небо дивилося безліччю зір на схильоване море хребтів і верхів. Протяжно шумів з долини ліс, грав якусь безконечну мелодію; журчала вода десь донизче в потічку та обдарувала його будзом і ма-

дзвінко шуміла на полониннім водопою, спадаючи з вищих, довгих, корит у нижчі. Масни сусідніх гір могутньо рисувалися в тілі неба.

На жаль не було в нас часу пережити цю красу, зупинитись над нею. Ми повинні були до світанку виспатись.

Як лише розвиднилось, почали ми поратись. Розвели ватру, варили, голили, наставляли, що треба було коло напелечника, чи одягу. В 5 годині 30 хвилин вирушили в дорогу.

Прийшлося знову переходити попри коліби. Це була неділя. До скотарів прийшли зі сніг їх рідні — і ще кількоро людей, що їх худоба тут паслася, забирали свою пайку на біду. Ми розговорилися з ними, попиваючи молоко. Жінота бажала, щоб інженер поробив їм зникми. Він згодився і знімав їх на тілі полонини, і коліби, групами й поодинцю. Відразу їм з'явився, що зникми вилітає аж у Львові та пришло не скоріше, як за два тяжкі дні. Вони подали свої адреси та обдарували його будзом і ма-

слом.

Ми почали підлазити нестримко стежкою під шпиль Поленського (1697 метрів). Ранок був ясний, настрій багаторий.

Ми доряджували інженерів робити кращий ужиток з апарату. Замість нести з доміважкі харчі та їсти їх несвіжими, краще йому добувати їх на місці. На полонині оголошувати по всіх колібах, що робити знимку за пів кг. масла, або будза, або за хліб і молоко, — та й матиме цього добра більше, як зможе нести. Ми йому поможемо, під умовами, що за наш труд відстанемо те, що несемо. Це корисніше, як знімати самі гори і полонини, ба за такі зникми ніхто нічого не дасть.

Жартували ми на кошт інженера і підходили між жерепоми кушами все вище. Жерепо не росте тут густо. Ми проходили без труду.

Незабаром опинилися на шпиль Поленського. В поранковому сонці розгорнулася величава картина незаних нам досі хребтів і верхів. Ми

згодом відшукали серед них знайомих, але ж звідсіль виглядали вони йнакшими.

Ми приймали соняшну купіль та насичувалися красою картин, що розгорнулася на всі сторони. Більші гори називали ми за поміччю мапи і компаса. На сході гори меншали і ген на небосхилі ми бачили рівнини з селами, темними плямами лісів, містечками й ріками.

Надійшов другий гурт охотників бачити гірську красу. Не були це мандрівники з далека, лише селяни, що працювали близько, при будові мурованки. Вони з долів, гір до нас бачили, тому і прийшли при неділі, оглянути найвищу гору в цій околиці. Ми розговорилися з ними і показували й називали їм довкільні гори.

Тимчасом сонце сховалося за хмару і подув холодний вітер. Скінчилося наше дозвілля. Селяни пішли в долину, а ми рушили в дальшу мандрівку, побувати ще й на сусідній горі, Кізьому Готані (1616 метрів). Він зовсім близько, лише сікло між Поленським і

ним глибоке. Його білий, скелястий хребет із темно-зеленими острівцями жерепу подібався нам усе більше.

Ми сходили стрімкою, скелястою збічкою Поленського, поміж кушами жерепу. Небо над нами зовсім захмарилось. Коли ми врешті опинилися на сідлі між Поленським і Кізьом Готаном, стали перед стіною густого, вищого жерепу, аж мороз пішов по тілі. Шукали за стежкою, хоч би одягнуто, та не знайшли. Рад-не-ради почали ми „продиратись" через гушавину. Цей шпильковий кущ, довгий на 2-5 метрів, не росте рівно в гору, лише скісно, наче плазує над землею. Це утруднює перехід. Приходиться горішні гіллі відгинати і на долинах ставати, щоб їх притягнути до землі. Працьовито продирались вперед. Траплялися малі гайляни, на кілька десятків кроків відкошки, а даліше знову муром стояла непрохідна гушавина.

П. Зайрський ЛЕСЯ УКРАЇНКА ПРОТИ МОСКВИ

1)
„Хто мав хайливі іданти
а нас важила, страшна думка
змова“
(Л. Українка „Вояриня“)

Сорок років тому, у квітні 1910 року, перебуваючи в Єгипті на лікування, Леся Українка протягом трьох днів написала свою драматичну поему „Вояриня“. Як відомо, згадка про рідні місця і туга за рідним краєм спричинилися до написання „Лісової пісні“. Так само і „Вояриня“ написана Леєю Українкою під враженням сильно пережитої туги за батьківщиною. У поезії і в листах того часу ці настрої і почуття виражені також дуже яскраво. Виразним є опис особистих переживань поетеси в її головному героїні „Воярині“ Оксані. „Вам пані задушила по рідним краю — це є також слабкість...“ „Коли б і поезія на Вірвану, то може б ще й одужала...“ „Не кожній привикло до чужини...“ — ці слова, що стосуються до Оксани, треба безперечно віднести й до самої авторки, до її переживань на чужині в далекому Єгипті.

Проте центральне місце в цій поемі займають не мотиви ностальгії, а найактуальніші проблеми тогочасної української дійсності. Палкий протест проти московської неволі, протиставлення „свободолюбної України“ деспотизмові московської монархії, проблема шляху і засобів боротьби проти московської тирanii — ось що становить головний зміст поеми „Вояриня“.

Живо реагуючи на найважливіші проблеми сучасного українського національно-політичного життя, Леся Українка здебільшого зверталася до готових сюжетів світової літератури. Але пишучи про давні часи, про чуже життя і чужі країни, поетеса, як відомо, зазначає М. Сашан „думала про Україну, середом була три млі, писала повість про наш час і наші обставини“. Проте українські сюжети також завжди цікавили Леся Українку. Вона уявляла час мріяти написати драму про Бондаряну і т. ін. Але довгі й далекі мандрівки поза межі України, неможливість дістати відповідні джерела та інші причини не дозволяли Лесі Українці здійснити свої плани.

Єдиним твором з українською історичною тематикою залишається драматична поема „Вояриня“, написана 1910 року. Змістом своєю „Вояриня“ зв'язана з історичними подіями XVII століття, точніше — з добою Руїни і Петра Дорошенка. Ця доба викликала зацікавлення у багатьох українських письменників. П. Куліш присвятив добу Руїни свій соціальний роман „Чорну Радю“. М. Костомарів написав повість „Чернігівку“. Л. Стариченко „Черняхівська“ — історичну драму „Гетьман Дорошенко“. Пачовський — „Сонце Руїни“. Автор цих творів намагалися наперед правдиво відтворити історичне минуле України. Були й інші твори, в яких історичні події часів Руїни відходять на другий план і в яких автори розвивають певні психологічні проблеми (драма К. Аренка-Карого „Гандзя“,

Голоси Читачів Треба правди шукати в самих себе

Де б наш брат не пішов, з літ, які нічно повторюють, ким би він не говорив, то все да почує між своїми людьми нарікання, що „нам зробили кривду альянсу“ чи „хто інший, бо не дали створити української держави“ по першій світовій війні.

Коли б така історія тепер повторилася вдруге, то для кожного не було б ніякої несподіванки. По перше тому, що українці ніхто не дасть незалежності, ніщо вони самі не здобудуть, все одно чи боротьбою чи іншим способом. Друге тому, що треба вчитися від інших, як це робити.

В Америці ми є свідками, як досі, як старі так і нові громадяни українського роду не стали ще поруч себе до спільної праці. Ось тепер ми є свідками, як після проголошення през. Труманом незалежності в Корейській війні українці вступили в стан до праці та боротьби. Політичний протестник Трумана, ньюйоркський губернатор Тома Е. Дюї, негайно проголосив солідарність з його планом і обіцяв повну співпрацю. Подібне сталося в Англії, не зважаючи на те, що там при владі соці-

Іван Ворона
Гендесонвил, Н. К.

ЧАС ФЕРМЕНТУ

(Додаток з сторони 2-ої)

Так, зливання в одностайну американсько-українську громаду давніх і нових іммігрантів іде погано, але нестримно вперед. Як скрізь в усьому світі в усіх сферах, так і тут вирішальний не є механічний статистичний механізм, а взаємне пізнання і товариські зв'язки. Вже сьогодні можемо зафіксувати тісні духові пов'язки деяких давніх члених діячів американсько-українського громадянства з новими і творчими силами в тій новій внутрішній „фронти“. Ці фронти не проходять по лінії „старі“ — „нові“, тільки по лінії духовних співзвуч'їв і спільності темпераментів. Можемо спостерігати теж суміш деяких зорей і з-поміж нових і також давніх тутешніх громадян: чи то їхні відчуття не дозволяють їм безболісно пережити процес симбіозу, чи минула їх колишня кон'юнктура з наявними новими людьми і новими ідеями зорі померкне без шкоди для сльози.

Нові іммігранти все ще гарячать, метушаться, ремствують то на структуру давніх організацій, то на керівних діячів. Правда, як звичайно, буває посередній. Правду кажуть і члени доперішні керівники американсько-українського життя, які турботливо запитують: Чи можна вже сьогодні ствердити, що собою уявляє нова імміграція, як цілість, з яким суцільним колективом можна рахуватися на майбутнє, які вона криє позитиви, скільки залишиться при українстві, скільки відпаде, деморалізуючись в новому середовищі? Ні, на всі ці питання ніхто з дійсно відповідальних новоприбулих діячів не висідає відповідь. Але наша відповідь інша: Підходять трохи, не судіть по доперішних наверхніх проявах, не робіть надто покvapних висновків, бо ми все ще переживаємо час ферменту. Вся американсько-українська громада опинилася у вирі ферменту. Але він уже прояснюється і він напевне проясниться, „скалярується“.

Слідами мучеництва України

(Додаток з сторони 2-ої)

Нити перед всім світом... але всі такі старання були даремними...

Німеччина окупувала всіма засобами „затушувала“ цю справу до таких розмірів, що коли вона набрала широкого розголосу, хутір Биковню було взято під охорону Гестапо й всякий доступ до цієї катівні, навіть німецькій адміністрації, був суворо заборонений. Виготовані Управою Міста пам'ятники, що плянувалися поставити на цьому „кладовищі“ й біля дороги, теж було заборонено там поставити...

Чому ж німці не оприлюднили більшовицьких катівень на Лук'янівському кладовищі й на хуторі Биковня?

Пояснення може бути тільки одне: справа в тім, що Гестапо, як й НКВД, постаралося, в наслідок своєї окупації, облаштувати нашу столицю ще однією жовтою катівнею — „Бабин Яр“. В перші дні окупації Гестапо масово розстріляло й заховало там разом з жидівською частиною населення закладників українців, та протягом майже трьох років масово винищувало український актив, який у цьому „Бабині Ярі“ знайшов свій „вічний спокій“. До Гестапо „попролазили“ більшовицькі агенти й німецькими руками розправлялися з українцями. З кожним днем ці жертви збільшувалися... вони по кількості були мало що менші, чим втрати від НКВД. Цю „каїнову“ роботу форсували фольксдойчери й чорносотенці — росіяне, що ще недавно маскували себе друзями українців. В наслідок цього загинули у Києві десятки тисяч активно-свідомих українців й поміж ними: проф. Багазій — голова міста Києва, ред. Рогач, журналіст Петренко, письменник О. Тейга (перерізав собі вена й стекла кров'ю), голова районних управ — проф. Махія, Форостівський Євген зі своєю дружиною, інж. Романів, проф. Лазуренко, дирек. Медичного Інституту, Рудь, Чувєра... й багато інших українців, що працювали в громадських установах. Організовано діяли наші воєни в Персональямті, очолювані фольксдойчером Босом (доктор з Житомира), якого треба вважати катом українців та який десь є в еміграції. Замасковано „діяли“ більшовицька агентура, „пролізши“ в слідці й адміністративний апарат німецької поліції... І поки вони там були, виявлені й розшифровані внаслідок їх діяльності склали свої голови тисячі українців, які теж знайшли свій спокій у Бабині Ярі.

Поховання у Бабині Ярі німці провадили насип, примітивно: заборонили скидати на дно яру, динамітом відривали частину землі, якою присипалися жертви, часами ще й живих людей... й знову скидали новий пласт жертв, що також присипалися землею.

На весні пішли дощі... вода стала розмивати це кладовище й оголювати „катівню“, почали випливати трупи... Німеччина влада мала турботи, як заховати свої сліди народобивства, особливо, після своєї поразки під Сталінградом, коли німецька верхівка вже передбачала неминучість загибелі України. Гестапо всю місцевість навколо Бабиного Яру оголосила зоною, куди було заборонено доступ й організувала масове спалення трун, інервюючи цю справу посланцями темпами... Підходять близько до цих місць, як у минулому до хутора Биковні, було небезпечно...

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

НЮ ЙОРК, Н. Я.
Надзвичайні наради Об'єднаного Комітету

3 Об'єднаного Комітету повідомляють, що Надзвичайні Збори делегатів українських організацій метрополітальної округи Нью Йорку відбудуться в п'ятницю, дня 4. серпня 1950 ввечір о год. 8:00, в Українській Демократичній Клубі на Пл. Св. Марка. — Запрошують до участі представників всіх українських організацій міста Нью Йорку та ближчої околиці. Програма наради дуже важлива. Окремі запрошення не будуть вислані через недостатню часу.

УВАГА! УВАГА! БІБЛІОТЕКА ЗА \$3.50!

- 1) У. Самчук: „ОСТ, Том 1, „Морозів Хутір“, роман у 3-ох частинах, 584 ст. друку, ціна \$3.00.
 - 2) Домонтович: „БЕЗ ГРУНТУ“, повість з підсвідомого життя інтелігенції, 217 ст. друку, ціна \$1.10.
 - 3) Е. Лейтман: „КРУТИК“, повість з козацьких часів, 178 ст. друку, ціна \$0.80.
- Всі три книжки високоякісними оформлені і дають вам повне наповнення трьох різних епох української історії. Маючи ці три книжки, маєте вже маленьку українську бібліотеку!

Окрім того постаємо для охочих вивчати англійську мову такі підручники:

- 1) Захарків: „УКРАЇНСЬКО-АНГЛІЙСЬКИЙ“ словник на 5000 слів (з шкільною), ц. \$0.75.
- 2) Захарків: „АНГЛО-УКРАЇНСЬКИЙ“ словник на 10 тис. слів (з шкільною), ціна \$1.50.
- 3) Фесенко: „ПЕРШІ КРОКИ“, загально-шкільний підручник для вивчення англійської мови, в тексті 30 лекцій, поясненнями, ціна \$1.00.

Замовлення відшкодуємо після отримання календарів. За портю доплатити 10 відсотків ціни.

Замовлення слати:

MYCHAJLO BORECKYJ
Publisher
P. O. Box 414, Cooper Sta.,
New York 3, N. Y. USA

УВАГА! НЮ ЙОРК, АСТОРІЯ, БРОКС, ГЕМІСТЕД, БАБІЛОН І ОКОЛИЦІ!

— прийдіть на —

ПАРОХІЯЛЬНИЙ ПІКНІК

ГЕМІСТЕДОВИЙ ПАРОХІЯ ДО БАБІЛОНУ
В НЕДІЛЮ, 6. СЕРПНЯ 1950 Р.
ВИСТУПАТИМУТЬ З ВІРАВАМИ ДІТИ ОСЕЛІ
В БАБІЛОНІ.

Запрошує парохія св. Володимира в Гемістеді.

УВАГА! ЮТИКА, Н. Я., І ОКОЛИЦІ, РОМ, ГЕР- КІМЕР, ЛІТЛ ФІЛД, ТРОН, АМСТЕР- ДАМ, ГОЛДОН І СІРАКЮЗ!

— відбудеться —

В НЕДІЛЮ, 6. СЕРПНЯ 1950 Р.

АРХІЄРЕЙСЬКА ВІЗИТАЦІЯ

УКРАЇНСЬКО ПРАВОСЛАВНОЇ ПАРАФІ
В ЮТИКА, Н. Я.
Іх Експеленцією Високопреосвященнішим Владикою
МСТИСЛАВОМ.

З тієї нагоди відправиться Архирейська св. Служба
Божа з участю численного духовенства.

По Богослуженні відбудеться БЕНІКЕТ в приміщенні
параф. галі 209 First St. По бенкеті відбудеться За-
бава з танцями. Церк. Комітет в Ютика, Н. Я.

У. П. Церква Успення Пресв. Богородиці в Честер, Па., і
У. П. Церква Св. Ап. Петра й Павла в Валмінгтон, Дел.
запрошують всіх на

Український Православний День який відбудеться В НЕДІЛЮ, 6. СЕРПНЯ 1950 Р. (SUNDAY, AUGUST 6, 1950)

на площі
SAVOY-PICNIC GROVE, Felfonville, Pa., Route 322
ПРОГРАМА:
Год. 11 А.М. ПОЛЕВА СЛУЖБА БОЖА. — Громаду участь беруть парафіи Трентон, Н. Дж., Кортландт, Н. Дж., Валмінгтон, Дел., і Честер, Па. — Головного проповідця Вірен. о. Митрат ЛЕВ ВЕСОЛОВСЬКИЙ, парох Нью Йорку, Н. Я.
Год. 2:30 Р.М. КОНЦЕРТ ХОРІВ — із Філадельфії
Кортландт, Валмінгтон і Честер.
Відтак ВЕЛИКИЙ ПІКНІК — Забава — Танці
несподіванки для старших і молоді
В разі непогоди — Соборна Сл. Божа в церкві у Честер, а
Концерт Хорів і Пікнік в салі УНДЮ біля церкви.
Витайте всі в Честер! КОМІТЕТ СВЯТА.

Youngstown, Ohio!
FOR THE PICNIC OF THE YEAR
UKRAINIAN DAY
Sunday, August 6, 1950
At the new 34 acre grounds
UKRAINIAN HOLY TRINITY GROVE
(FORMERLY BERKLEY WOODS)
off Albert St. at Kimmel St.
sponsored by
THE UNITED UKRAINIAN ORGANIZATIONS
of Youngstown, Ohio
SPORTS AND DANCING
Music by TED PATRICK and His SOLDIERS
Time — 1:30 P.M.
President: Michael Yarosh

ПОЗІР!
БРУКЛІН І ОКОЛИЦІ! ПОЗІР!
ТОВ. ЗАНОРОВСЬКА СІЧ, ВІД. 325 УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ
— улаштує —
ВЕЛИКИЙ ПІКНІК
З ВЕЛИКИМИ НЕСПОДІВАНКАМИ В ДОБРЕ ЗНАЙМІ ПАРКУ
DEXTER PARK
при ELDERTS LANE and JAMAICA AVE., WOODHAVEN, L. I.
В неділю, 6-го серпня (SUN., AUGUST 6) 1950 р.
Початок пікніку в 11-й годині рано. ВСТУП 90 центів.
Довгий час члени Товариства і члени Відділу не мали нагоди бути на таких пікніку і разом спільно завітати і повеселитися, при добрій музиці
ІОСИФА СІГУРА
ІЩЕ ДО ТОГО ХТОСЬ З ПРИСУТНІХ ДІСТАНЕ ГАРНИЙ ВЕЛИКИЙ
С. А. ТЕЛЕВІЗІЙНИЙ АПАРАТ.
Також буде свій власний буфет.
Прощемо тутешніх і околних українців про масову участь в цій пікніку, різном запро-
шувемо братів організації У.Н.С. взяти активну участь. За веселу забаву рідний — Кортленд.
Дороговказ: Взяти Jamaica тревн і злізти на Elderts Lane, Jamaica Ave., Woodhaven, L. I.

ПОШУКУВАННЯ

Пошукують двох стрийків Кіт Михайло і Кіт Андрій, які виїхали до Америки перед першою світовою війною зі села Хотимир, повіт Товмач, Галичина. Хто знає би про них, або вони самі проше з'ясується на адресу:

NICK ROWENKO
94 Harrison Pl., Brooklyn 6, N. Y.

Пошукують сестру Катерину з дому Гринчук по першому мужу Панашук по другим Шемчанин з села Завода, пов. Товмач. Має перебувати в Нью-Йорку. Мала трох дітей: Івана, Марію і Ромку. Хто би про неї знав або вона сама голоситься на адресу: Vladimir Hryshuk, Preakness Ave., c/o Boonstra Lane, Preakness, N. J.

НАЦІОНАЛЬНИЙ ДАТОК
слати на таку адресу:
Ukrainian Congress Committee of America,
P. O. Box 721, Church St.,
Annex, New York 7, N. Y.

ВСТУПАЄТЕ В ЧЛЕНИ
У. Н. СОЮЗУ!

Професійні оголошення
Dr. S. CHERNOFF
223 — 2nd Ave., (Cor. 14th St.) N.Y.C.
Tel. GRamercy 7-7697

Острі й довготривалі медичні чоловіки і жінки. Шкірні, X-Ray, Роздута жила лікуємо без операції. Переводимо аналізи крові для супружних дозволів. — Офісний годинник: Щодня від 10 рано до 6:45 вечір. В суботу від 10 рано до 1. Попол. В неділю закрито.

НА УРОДИНИ ІМЯНИНИ ВІНЧАННЯ
І всієї іншої нагоди та НЕСПОДІВАНКИ тільки

ЦЕ НАЙКРАЩИЙ І НАЙЦІКАВІШИЙ ДАРУНОК
Книга має: 1000 сторінок друку, 600 ілюстрацій, добрий папір, прекрасна обкладинка зі золотими витисками.
Ціна \$12.00
Продають всі українські книгарні і висталає
I. TYKTOR, Publisher
P. O. Box 3597 Sta. B.
Winnipeg, Man., Canada.

УКРАЇНСЬКІ ФОНОГРАФІЧНІ РЕКОРДИ
Заходіть або пишіть по українські і другі рекорди. Вислаємо рекорди по цілому світі. Пишіть по каталог.
FOREIGN RECORD EXCHANGE
2219 W. Chicago Avenue
Dept. "U"
CHICAGO 22, ILL. U.S.A.

УВАГА!

0-313

Під таким заголовком щоденник „АМЕРИКА“ починає друкувати в четвер, 3. серпня ц. р. сензаційну повість В. ПОЛЯНИЧА відомого автора українських сензаційних романів.

В. Полянчик в роках 1928-33 надрукував цілу низку повістей та оповідань з життя українських революціонерів та їх змагань за волю під час польської окупації. Це загально читані і широко відомі повісті, такі як: „ПЕРША НІЧ“, „ТОВАРИШІ У СМІХУ“, „КІМНАТА З ОДНИМ ВХОДОМ“, „ГОДИННИК З НАДВИТМ СКЛОМ“, „ГАЛЛО! НАПАД НА БАНК“, „СТРІЛ В НОЧІ“ та ін.

В. Полянчик з одним із перших авторів української шпигунської повісті і його твори перекладено теж на чужі мови, як наприклад на хорватську, в якій вийшли такі книжки як „Перші ноці“, „Тасматівні смішак“ та інші.

Хто бажає читати цю нову сензаційну повість В. Полянчика, то просимо негайно прислати передплату на „АМЕРИКУ“, яка вноситься:

В Злуч. Державах Америки: У Філадельфії і за кордоном:
На рік \$7.00 На рік \$10.00
На пів року 3.75 На пів року 5.25
На чверть року 2.00 На чверть року 2.75

Передплати просимо слати на адресу:
„AMERICA“, 817 N. Franklin St., — Philadelphia 23, Pa.

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

СТ. ЛУІС, Мо.

Допомоговий Комітет звітує

В суботу 15 липня тут відбулися кінцеві сесії Допомогового Комітету — Ст. Луїс. Зі звітів виявилось, що Комітет за одним махом недовиконав і перевиконав своє завдання. Недовиконав, бо заопікувався тільки 8-ма родинами; перевиконав, бо ЗУАДК приєднав до Комітету тільки 5 родин. В таких умовах з опіки Комітету скористали 2 родини, що втратили працю і мешкання на довокільох фармах (одна з тих родин не потребувала матеріальної допомоги) та 1 родина прислана Українським Католицьким Допомоговим Комітетом. Всі 8 родин, загальним числом 28 осіб, розміщені на мешканні і праці. Тому, що за одне й друге в Ст. Луїс дуже важко, майже половина спроведених родин перебувала цілими місяцями на вержанні Комітету, що й виявилось в його високих видатках. З зібраних збірничих \$810.50, до яких доходять щедрі жертви в харчах, Комітет видав \$576.31, з чого \$523.03 пішло на харчі, \$17.60 на білизну, \$7.18 на одяг, \$11.75 на шпиталь і лікування, \$16.75 на перевіз багажу скитальців. Кінцеве сальдо виказує готівку в касі Комітету, в висоті \$234.19. Цілу цю суму Допомоговий Комітет Ст. Луїс поручив своєму касієрові негайно переслати до головної канцелярії ЗУАДК-у в Філадельфії.

Щоб задовольнити всіх і нікого не скривдити, Комітет рішив — не подаючи імен — вислати свою щирість відчуженості панам збірничим, усім щедрим жертводавцям (грішми, харчами й устаткуванням), а далі всім тим громадянам, що працюють і опікують для скитальців і в праці з Комітетом. Поіменну подяку рішено вислати тільки двом установам Ст. Луїс: Українсько-католицькій парафії і Народному Домові. Лісти з назвами жертводавців і жертвуваними сумами на опіку для скитальців висять у залі Українсько-католицької церкви, та в Народному Домі в Ст. Луїс.

На закінчення сесії рішено розв'язати Комітет. Таке ствердження звучить „похоронно“, проте насправді воно не так. Ст. Луїс не ліквідує свого відношення до переважної проблеми спроведження скитальців. Комітет у Ст. Луїс був створений для виконання окремого завдання. Коли це завдання виконано, нема потреби ні зв'язати людей, ні держати безкорисно в касі роші, яких так дуже потребує для праці ЗУАДК.

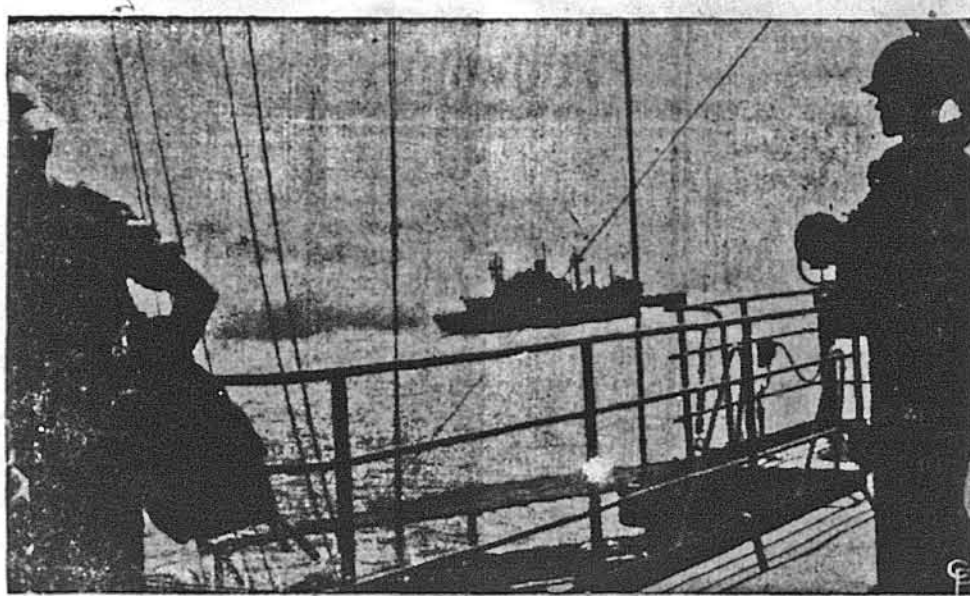
Б. Член Комітету

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Шкільні справи на церковних зборах.

Дня 20 липня ц. р. в м. Нью-Йорку при 334 Схід 14 вул., відбулися квартальні збори Української Автокефальної Православної Церкви св. Володимира.

На зборах було заслухано ряд звітів про працю Церковного Комітету УАПЦ та схвалено протоколи попередніх зборів та засідань комитету. Особливо цікавим був звіт о. Петра Мелеха про працю у-

ДИМОВА ЗАСЛОНА ОХОРОНЯЄ ВИСАДКУ АМЕРИКАНСЬКИХ ПІДКРПІЛЕНЬ.
Американські військові кораблі створюють непроглядну димову заслонку, охороняючи конвой, що підвозить до берегів Південної Кореї нові американські підкріплення на фронт. Між цими підкріпленнями є теж Перша Дивізія Морської Піхоти.

СТРАТЕГІЧНИЙ ВІДСТУП В КОРЕЇ

(Доповнення зі стор. 1-шого)

жому боці витягнуто з укриттями нові російські танки і тепер намагаються доставити їх на фронт. Американський відступ, правдоподібно мав на меті теж продовжити і тим самим утруднити лінії ворожого постачання, що вже і без того є досить трудне. На східному фронті була відносно мала боєва активність. На цьому фронті, що є під обстрілом артилерії з американських і британських військових кораблів, борються головні південно-кореїські частини, що вчора теж перейшли до протинаступу та здобули місто Йондок. Спостерігачі вважають, що у зв'язку з прибуттям нових американських підкріплень, головне Другої Піхотної Дивізії та з'єднань Першої Дивізії морської піхоти, в кожній хвилині можна сподіватися нових подій на фронті. Досі ще не відомо, чи свіжоприбулі сили вже беруть участь в боях, стверджують тільки, що вони безпосередньо відправляються на фронт. Між іншим, ці самі з'єднання морської піхоти

української рідної школи.

Діти провели 92 дні навчання в рідній школі. Було прочитано 184 навчальних лекцій. Крім того було прочитано 28 лекцій релігії та 28 проби співу.

В день „Свята Матері“ 21-го травня школа організувала вечір, де діти дуже гарно прочитали до 20 віршів.

Дня 2. червня ц. р. всі діти школи відбули організовану прогулянку до Бронкс-Парку. Побували в зоологічному саду та відпочили на свіжому повітрі.

Зараз діти відпочивають до вересня місяця. Керівник рідної школи о. Петро Мелех закликав всіх батьків до співпраці із школою і висловив надію, що в наступному році школа буде мати більше успіхів.

П. Полкарпенко.

НЕЗВИЧАЙНІ ПРИГОДИ МАТІЯ САНДОРФА

повість

Ю. ВЕРНА

В ДВОХ ТОМАХ

ЦІНА \$2.50

Замовлення слати до:

„СВОБОДА“, P.O. BOX 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ДОМАГАЮТЬСЯ ВІД СОВЕТІВ ПЛАНУ ЗАМИРЕННЯ

(Доповнення зі стор. 1-ої)

рад, ставляючи на перше місце справу китайського представника в О. Н. Британський представник, — сер Гледвін Джебб, всецільо підтримує американське становище, додаючи, що „це в жадному разі не перешкодить представникові Советського Союзу запропонувати засоби мирного поладження конфлікту“, якщо він їх знає. Сер Гледвін в дальшому звернув увагу на безпідмет-

НЕДОСТАЧІ В АМЕРИКАНСЬКІЙ ОБОРОНІ.

Нью-Йорк. — За підписами Роберта С. Бирда і Огдена Ріда почав щоденник Нью-Йорк Герад Трибюн поміщувати серію статей для виказання недовіри до підготовки до оборони Америки від догого часу. У першій статті займаються автори виказанням майже цілковитої недовіри американської розвідки, яка мала б займатися не тільки збиранням самих вісток, але й належною їх оцінкою. Як Америка не розуміла діяння теперішніх ворогів Америки, вони згадують переміну уряду в Чехословаччині, яку в Америці оцінюють тоді тільки як звичайну зміну однієї партії на місце другої. У подібний спосіб легковажено поїї в Югославії і розлам між Тітом і Кремлем, даліше уподіблюючи націоналістичного Китаю й заведення комуністичного режиму. Незрозуміння положення в Палестині, тобто боротьби між арабами й жидами, було черговим зразком недоцінювання подій, а до трагічних розмірів дійшла про-комуністична революція проти правного уряду в Боготі, у південно-американській республіці Колумбії саме в часі, коли там відбувалася Міжнародна конференція Американських Держав. Те саме повторилося в Кореї, коли в уряді не розуміли готовності комуністів до агресії. З черги автори першої статті вказують, як треба зорганізувати розвідку служби країни з її розгалуженнями в різних ділянках.

Чотири компанії малярських прикормочних військ в силі 290 воїнів переїхали до Югославії з повним виводом.

Сталін пише в журналі „Вольшеник“, що він є „перепрацьований“ і тому спізнився з відповіддю в дискусії на мовні теми.

Яків А. Малік, советський представник в Раді Безпеки, що після шістьох місяців бойкоту вернувся знову до О.Н., щоб робити пропаганду для советської агресії. Його захопили в перших двох днях на трапидари з боку вільних націй.

ність советських пропагандних промов, у відповідь на що Малік зараз після того вилосив ще одну пропагандистську промову. Крім Британії, американське становище в справі порядку наради підтримали ще представники Франції, Китаю, Куби, Екватору і Норвегії, що запевняв Злученим Державам сім голосів, отже потрібну абсолютну більшість, для введення ухвали. Голосування в

ШИОКАРТИ

ПРОДАЄМО НА ВСІ КОРАБЛІ.

ГРОШІ посилаємо до всіх країв і виплачуємо на останній пошті.

АФІДЕВИТИ, петиції та інші потрібні документи на спроведження кривих і знайомих до Америки зі скитальцями та інших країв.

ПРОДАЄМО дома та всякого роду бизнесу.

У всіх справах звертайтеся до звісного

НОТАРІАЛЬНОГО БЮРО.

S. KOWBASNIUK

277 EAST 10th ST., (Near Ave. A.) NEW YORK 3, N. Y.

Нові іммігранти

Українці, що приїжджають старанням ЗУАДК кораблем „Дженерал Лангфіт“ до порту в Нью-Йорку, дня 10-го серпня: Адамчук Орест; Бардачівський Олекса; Бардачівський Іван; Ганкевич Микола, Євгенія, Ядвіга, Станіслав, Роман; Ладанай Стефан; Мазар Павло, Поліна; Олешко Павло; Петришин Петро; Скиба Іван; Войтюк Іван, Юстина, Ярослав; Брайченко - Петренко Микола; Юстина, Тамара; Цидило Ева; Гершовин Анна; Гаврилюк Петро; Кобрин Константин; Микитин Василь, Катерина, Ірина, Доріс; Непорада Федір, Марія, Анна; Плонсак Андрій; Ракович Євгенія; Самокішин Ніна, Іван, Оксана, Ігор; Швайкун Теофіл; Вальчак Осип; Лоба Онуфрій, Марія; Деркач Михайло, Зінаїда; Ісків Іван, Стефанія, Михайло; Перніковський Казимир.

цій справі має відбутися сьогодні після полудня. Пропагандистські цілі советського повороту до Ради Безпеки виявилися ще виразніше в другому дні наради, як советський представник намагався не тільки виглошувати свої пропагандистські промови проти Злучених Держав, але рівночасно здобувати аргументи для такої пропаганди. Тепер він намагається довести до голосування над його пропозицією, щоб заставити Злучені Держави голосувати проти комуністичного представника та проти „мирного поладження“ війни в Кореї, бо того потрібно більшіцям в Азії.

ХВОРІ НА ШЛУНОК

ЗНАЙДУТЬ ПОЛЕЖКУ В ПОЗНАКАХ ХВОРОБИ, ПО ПОВСТАННІ НАСЛІДКІ НАДМІРНОЇ КИСЛОТНОСТІ (HYPERACIDITY)

ЗЛАГІДНЕННЯ ТЕРПІТЬ — ЗАМИТНИЙ ЗАСІБ ПРОТИ НАДМІРНОЇ КИСЛОТНОСТІ

Нові надії на виключення від надмірної кислотності, жадливо різних запалень шлунка, добуваються сьогодні в новому лікарстві, що має силу обмежити надмірність кислотності. Це нове лікарство, знамениті якого потверджують подиумні і лінійні, називається SUBTANIL і воно приносить полегшення майже безпосередньо після того, як дістанеться до шлунка. Воно діє як магнет, абсорбуючи та не втрачаючи надмірну кислотність. Чоловіки і жінки, які раніше хворіли на ці симптоми: надуті, відчужені, жадливі болі в наслідок газів, згаги, блювання та інших позначок надмірної кислотності, потверджують тепер помітну полегшу після уживання SUBTANIL. Лікарство продається з точною гарантією звороту грошей.

Через спеціальну офіцеру, читачі цього часпису можуть дістати SUBTANIL по знижених ціні. Треба тільки вислати це повідомлення до SUMMERS CO., Dept. A-294, 2700 CHURCH AVE., BROOKLYN 26, N. Y. і відслати їм \$3 паки за \$5, отже \$1 знижка як звичайна ціна. Не посилайте жадних грошей. Заплатіть поточарів при відборі.

Імя _____

Адреса _____

Місто _____

Сейт _____

ПОМЕШКАННЯ

ДВА ЦІЛКОВИТО ВІДНОВЛЕНІ АПАРТАМЕНТИ, приватні лазні, Приступний чини.
MICHAEL ELKO,
605 N. 7th Street, Phila., Pa.

WOODSIDE MEMORIAL

‘Home for Funerals’
WALTER RAJCA, Dir.
Newark's only Ukrainian funeral director
Convenient transportation
Buses 13 (Irv. Center), 18
Beautiful & Dignified Home
617 BROADWAY
(At Elwood Theatre)
NEWARK 4; N. J.
Humboldt 3-4817

Lytwyn & Lytwyn

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey
801 SPRINGFIELD AVENUE
NEWARK, N. J.
ESsex 5-5555

ІВАН БУНЬКО

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
заряджує погребання по \$150
ціна так низький як
ОБСЛУГА ЧЕСНА І ВАРКАША

JOHN BUNCO
Licensed Undertaker & Embalmer
437 E. 5th ST., NEW YORK CITY
Dignified funerals as low as \$150
Telephone: GRamercy 7-7661

3. БЕРЕЗОВСКИ

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
УПРАВІТЕЛЬ
BERRY FUNERAL HOME, Inc.
525 East 6th Street,
New York 9, N. Y.
Phone ALgonquin 4-5746
Дні нові в модернізовані
ним стилі каплиці.

Першорядна обслуга в усіх похоронах без різниці майнового стану.

ІВАН БРОЦАК, нотар.

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦАХ
129 EAST 7th STREET,
NEW YORK, N. Y.
Tel. OEdford 4-2568

STEALTHLY THE BIG CAT CREEPT TOWARD THE TRAIL.

Крадзьки великий кіт підходив до стежки.

Луї мимохіть відчув силу

FEELING THE GLARE OF EYES, LOUIE INVOLUNTARILY TURNED. WITH A STARTLED CRY HE FIRED WILDLY.

бистрих очей і відвернувся.

Він закличав з переполоху й

вистрілив дико.

INSTANTLY NUMA CHARGED. BIG LOUIE GRABBED THE PROVISIONS AND FLED---

Нума насковив миттю. Ве-

ликий Луї вхопив припаси і

втік...

---LEAVING THE DEFENSELESS DEANE AT THE MERCY OF THE CHARGING BEAST.

...залишаючи безпомічну Ді-

яну на ласку напасливого зві-

ра.